

**LA LLEI D'ECONOMIA SOSTENIBLE:
ALGUNES CONSEQÜÈNCIES EN EL CAMP
D'ACTUACIÓ PROFESSIONAL DELS ARQUITECTES.**

**Comentari de l'assessoria jurídica de la
Demarcació de Tarragona**

La Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, vol reforçar els elements del model productiu considerats més sòlids i estables i busca sostenibilitat econòmica a través de la millora de la competitivitat, la innovació i la formació, la gestió racional dels recursos naturals, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social. L'efecte de la crisi econòmica en el sector de la construcció és un dels factors que ha motivat que el Govern impulsi un conjunt d'accions per reforçar el sistema financer espanyol i contenir la caiguda de l'activitat, segons recull la seva exposició de motius.

La llei aborda diversos canvis estructurals, alguns dels quals incumbeixen especialment els arquitectes i el seu camp d'actuació. En destaquem, pel seu interès, els aspectes següents:

Es reforma la Llei 30/2007, de contractes del sector públic, amb una simplificació dels tràmits administratius en els processos de contractació. Pel que fa als modificats d'obres, qualifica d'alteració substancial les modificacions no previstes en els documents de licitació que excedeixin en més d'un 10 % el preu inicial del contracte. Estableix una major transparència de la informació en la contractació pública, fomenta els contractes d'investigació i desenvolupament, i impulsa la participació de petites i mitjanes empreses en la contractació pública.

Es reforma l'activitat cadastral per coordinar-la millor amb el Registre de la Propietat Immobiliària.

S'aborden algunes reformes globals del model energètic, la reducció d'emissions, el transport i la mobilitat sostenible i, especialment per la seva importància en el model econòmic espanyol, la rehabilitació i l'habitatge.

S'incrementa l'eficiència econòmica i mediambiental del sector del transport per fer-lo més competitiu, s'aborden mesures per a la planificació i gestió eficient de les infraestructures i serveis del transport, incorporant com objectius la promoció de la competitivitat, la cohesió territorial i la mobilitat sostenible.

El Capítol IV del Títol III es titula Rehabilitació i habitatge. En els articles 107 a 111, la Llei encomana a les administracions públiques competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme l'impuls de la rehabilitació i la renovació urbanes, per contribuir a la recuperació del sector de l'habitatge; preveu la implantació d'un sistema informatiu general i integrat que permeti l'accés als censos de construccions, edificis, habitatges i locals desocupats i dels que necessiten millora o rehabilitació; mapes d'àmbits urbans que necessitin plans o actuacions de renovació i rehabilitació, i un sistema públic general i integrat d'informació sobre sòl i urbanisme. Per a la rehabilitació i renovació per a la sostenibilitat del mitjà urbà, les administracions públiques impulsaran les

accions de rehabilitació i renovació urbanes que tinguin per objectiu la qualificació i revitalització de les trames, d'acord amb criteris de coherència, proximitat física i funcional i aprofitament racional d'infraestructures, dotacions i serveis, articulats en plans, programes o instruments integrals que combinin les mesures de creació o millora de l'espai urbà amb les de reequipament en dotacions i serveis.

Amb les actuacions de renovació i rehabilitació urbana - que tenen la consideració d'actuacions de transformació urbanística-, es reformaran la urbanització i les dotacions i es rehabilitaran edificis, especialment els d'ús residencial.

Segons l'article 111 de la Llei, dedicat a les obres i instal·lacions necessàries per a la millora de la qualitat i sostenibilitat del mitjà urbà, l'Administració competent pot ordenar la realització d'obres de millora fins a l'import màxim del deure legal, per als edificis afectat per un programa, pla o qualsevol altre instrument legal de rehabilitació d'habitatges aprovat i en vigor, i es refereixin a obres que serveixin per a garantir els drets de les persones amb discapacitat, o imposades per raons de seguretat, adequació d'instal·lacions i serveis mínims, reducció d'emissions i immissions contaminants i les necessàries per a reduir els consums d'aigua i energia. La conformitat o autorització administratives del projecte tècnic determina l'afecció real directa i immediata de les finques al compliment del deure pagar les obres, afecció real que es fa constar en el Registre de la Propietat.